

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobkyně: A. V.**, zastoupena JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem, se sídlem Stodolní 26, Ostrava – Moravská Ostrava, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2001, č. j. 17 Ca 113/2001 – 6 a č. j. 17 Ca 114/2001 – 6,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 30. 4. 2001 Krajský soud v Ostravě zastavil řízení o opravných prostředcích navrhovatelky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 7. 2. 2001 - I., číslo X a rozhodnutí ze dne 7. 2. 2001 - II., téhož čísla a účastníkům nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Soud dospěl k závěru, že zahájení řízení brání překážka litispendence a zastavení řízení odůvodnil ustanoveními § 83, § 103 a § 104 o. s. ř.

Žalobkyně podala rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku včasné odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci, který o věci do 31. 12. 2002 nerozhodl.

V kasační stížnosti podané u soudu dne 17. 3. 2004 stěžovatelka namítá, že nebyla informována o skutečnosti, že její odvolání nebylo věcně vyřízeno do 31. 12. 2002, neboť výzva Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. 12. 2002 k podání kasační stížnosti proti výše uvedenému usnesení nebyla doručena procesnímu zástupci a samotné stěžovatelce pouze uloženo na poště 2. 1. 2003 v době, kdy stěžovatelka byla mimo území České republiky. Postup soudů obou stupňů v řízení přecházejícím podání kasační stížnosti je proto nezákonný a zmatečný, a proto došlo ke zkrácení práva stěžovatelky na spravedlivý proces tím, že v průběhu řízení byla změněna pravidla o jeho průběhu a stěžovatelce byla odňata možnost domáhat se ochrany svých práv opravným prostředkem podaným v režimu úplné apelace a bylo jí přiznáno toliko právo podat kasační stížnost s omezenou možností uplatnění stížnostních důvodů. V doplnění kasační stížnosti pak stěžovatelka brojí i vůči usnesení Vrchního soudu v Olomouci, který odvolání ze dne 7. 6. 2001 věcně nevyřešil a 30. 12. 2002 vyzval žalobkyni k podání kasační stížnosti. Nezákonost tohoto rozhodnutí spaturuje

v porušení několika základních práv a svobod občana v Listině základních práv a svobod občana i Úmluvě zaručující občanům právo na spravedlivý proces, zaručující neměnnost pravidel v průběhu řízení, v němž se účastník řízení podávající přezkumný prostředek dovolává práva v režimu stavu tak, jak proces začal, tj. v režimu úplné apelace s možností uvedení veškerých důvodů odvolání. Kasační stížnost tak, jak stanoví zákon č. 150/2002 Sb. v ustanovení § 103 neumožňuje účastníku řízení z titulu kasační stížnosti použít důvody, které by použít mohl v běžném řízení před odvolacím soudem. Dále namítala, že napadené usnesení Vrchního soudu v Olomouci jí či jejímu právnímu zástupci nebylo dosud doručeno. Shora uvedené důvody kasační stížnosti, tak jak je stěžovatelka v kasační stížnosti věcně vymezila, lze podřadit důvodu v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

S ohledem na skutečnosti shora uvedené se Nejvyšší správní soud zabýval především včasností podané kasační stížnosti. Podle ust. § 129 odst. 3 s. ř. s., bylo-li přede dnem účinnosti tohoto zákona podáno proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu odvolání ve věci, v níž to zákon připouštěl, a nebylo o něm rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zastavuje se řízení o odvolání dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Účastník tohoto řízení může do 31. 1. 2003 podat proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku kasační stížnost podle tohoto zákona. Jak je shora uvedeno, stěžovatelka kasační stížnost podala dne 17. 3. 2004. Ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. V projednávané věci byla kasační stížnost podána po uplynutí lhůty stanovené shora a je tudíž podána opožděně. Na tomto závěru Nejvyššího správního soudu nic nemění ani skutečnost, že o zastavení řízení dne 1. 1. 2003 ve smyslu ust. § 129 odst. 3 s. ř. s. a o tom, že lze podat kasační stížnost do 31. 1. 2003 ve smyslu téhož zákonného ustanovení se stěžovatelka dozvěděla až nahlédnutím do spisu dne 2. 3. 2004. V předmětné věci Vrchní soud v Olomouci přípisem ze dne 30. 12. 2002 poučil stěžovatelku ve smyslu ust. § 129 odst. 3 s. ř. s., který stěžovatelce doručoval, zásilkou, kterou si stěžovatelka ve lhůtě nevyzvedla. Podle právního názoru, který již Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 22. 4. 2004, č. j. 2 Ads 54/2003 - 78, poučovací povinnost o možnosti podat kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku pouze do 31. 1. 2003 není dána zákonnou úpravou a podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Soud proto odmítne pro opožděnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost podanou opožděně i přesto, že stěžovatel nebyl vyrozuměn o této možnosti do 31. 1. 2003.

Pokud se týká namítaného nezákonného a zmatečného procesního postupu soudů obou stupňů v řízení předcházejícím podání kasační stížnosti a namítané nezákonnosti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení před Vrchním soudem v Olomouci, v němž podle stěžovatelky došlo k porušení několika základních práv a svobod občana garantovaných Listinou základních práv a svobod občana a Úmluvou zaručující občanu právo na spravedlivý proces, i k této otázce Nejvyšší správní soud již zaujal právní názor ve svém rozsudku ze dne 10. 6. 2004, č. j. 3 Ads 54/2003 - 211 (č. 346/2004 Sb. NSS). Podle něho v postupu vrchního soudu, jenž po té, co bylo z moci § 129 odst. 3 zastaveno řízení o odvolání proti rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu, zaslal žalobci poučení o možnosti podat do 31. 1. 2003 proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku kasační stížnost podle soudního řádu správního, nelze spatřovat nezákonnost, neboť řízení před vrchním soudem bylo zastaveno ze zákona a soud zaslal žalobcům poučení nad rámec své zákonné povinnosti v zájmu ochrany i jeho práv. Rovněž tak podle právního názoru, který Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 9. 4. 2004, č. j. 7 Ads 8/2003 - 44, řízení před krajským soudem není zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné

rozhodnutí ve věci samé, jenom z toho důvodu, že v důsledku nabytí účinnosti soudního řádu správního došlo ke změně právní úpravy opravného prostředku proti rozhodnutí krajského soudu o přezkumu správního rozhodnutí tak, že řízení o odvolání, o němž nebylo do tohoto data rozhodnuto, se podle § 129 odst. 3 zastavuje a účastník takového řízení má právo napadnout rozhodnutí krajského soudu kasační stížností.

Kasační stížnost podaná dne 17. 3. 2004 je podle zaujatého právního názoru Nejvyššího správního soudu shora, podaná opožděně a soudu proto nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu